

Sygn. akt V CZ 105/07

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSA Michał Kłós (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa "E. Spółki z o.o.

przeciwko J.Z.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 listopada 2007 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 czerwca 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 12 czerwca 2007 r., Sąd Apelacyjny odrzucił wnioski pozwanego o przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i o sporządzenie tego uzasadnienia.

Sąd Apelacyjny podniósł, że pozwany złożył kolejny wniosek o przywrócenie terminu informując o rezygnacji z pomocy przydzielonego mu pełnomocnika z urzędu. Jak wynika z pierwszego złożonego przezeń w tym przedmiocie wniosku, powziął on wiadomość o treści wyroku w dniu 19 grudnia 2006 r. Od tej daty biegł 7 -dniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu wymagany treścią art. 169 § 1 k.p.c. Pozwany uchybił temu terminowi i z tych względów wniosek należało odrzucić z mocy art. 171 k.p.c. W tej sytuacji spóźniony jest też wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku i wniosek ten podlega odrzuceniu na podstawie art. 328 § 1 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany, skarżąc je w całości i wnosząc o jego uchylenie.

Pozwany zarzucił naruszenie prawa procesowego: art. 169 § 1 k.p.c. poprzez błędną jego wykładnię i przyjęcie, że uchybił on terminowi tygodniowemu od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu, podczas gdy zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do takiego ustalenia; art. 168 § 1, art. 233 § 1, 328 § 2 w zw. z art. 316 k.p.c. poprzez nierozważenie przez Sąd Apelacyjny w sposób wszechstronny i obiektywny materiału dowodowego dotyczącego okoliczności złożenia przez niego wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku i złożenia wniosku o doręczenie mu sporządzonego uzasadnienia oraz naruszenie w tym zakresie swobodnej oceny dowodów. Ponadto pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z jego zeznań na okoliczność chwili powzięcia przez niego wiadomości o treści wyroku i chwili powzięcia wiadomości

o nie złożeniu przez pełnomocnika wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione, choć trzeba podnieść, że zasadność pewnych czynności, podejmowanych w toku postępowania przed sądem drugiej instancji już po wydaniu wyroku budzi wątpliwości. Skoro bezsprzecznie ani złożenie wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, ani - tym bardziej - złożenie wniosku o przywrócenie terminu do wykonania powyższych czynności nie jest objęte przymusem adwokacko - radcowskim, nie sposób uzasadnić treścią art. 87¹ w zw. z art. 130 § 5 k.p.c. zwrotu powyższych wniosków. Z takim uzasadnieniem zwrócono wnioski powoda z dnia 22 grudnia 2006 r. i z dnia 30 marca 2007 r.

Powyższe uchybienia nie miały jednak wpływu na wynik niniejszego postępowania. Pozwany był w toku postępowania apelacyjnego reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Jeśli nie posiadał pełnej wiedzy o wymogach co do rodzaju i terminu dalszych czynności procesowych, które zamierzał podjąć, to wynikać to może tylko z braku odpowiednich informacji, których udzielić mu winien był pełnomocnik. Brak takiej informacji nie może rodzić skutku w postaci uznania braku winy w uchybieniu terminowi w rozumieniu przepisu art. 168 § 1 k.p.c. Nie ma zatem znaczenia kiedy pozwany powziął wiadomość o treści wyroku, czy też o tym, że nie złożono wniosku o jego doręczenie wraz z uzasadnieniem. Uwzględnieniu wniosku nie stało zatem na przeszkodzie - wbrew odmiennemu pogładowi Sądu Apelacyjnego - uchybienie terminowi na domaganie się przywrócenia terminu, o którym mowa w art. 169 § 1 k.p.c.

Biorąc pod uwagę, że zażalenie nie jest uzasadnione, mimo błędnego uzasadnienia, na podstawie przepisu art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., należało zażalenie oddalić.